HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הפאה. לא נתנה בו תורה שיעור (ד) ואע"פ שאין לפאה שיעור נתנו בו חכמים שיעור אחת משתים: **וכן הכבורים.** ולקחת מראשית כל פרי האדמה (דברים כו) ולא נאמר כמה: **והראיון.** לקמן מפרש: **אמר רבי יוחנן כסבורין היינו לפרש.** האי אין לו שיעור דקתני הכא: **אין להן שיעור למעלה.** שיבא כמה שירצה: **אבל למטה יש לו שיעור.** שלא לפחות ממעה כסף כמו ששנינו במשנתינו והיינו סבורין דשיעור דאורייתא הוא: **עד שבא ר' אושעיא ברבי ולימד.** ברבי גדול בדורו: **ולימד שאין לו שיעור לא למטה ולא למעלה.** מן התורה: **אבל חכמים כו'.** כלומר שיעור מעה כסף ושתי כסף האמור במשנתינו בראייה ובחגיגה מדברי חכמים הוא: **אבל אמרו חכמים** גרסינן: **מאי הראיון.** ולא תנא הראייה דליהוי משמע דמי עולה דאלו השתא לאו בדמיס משמע אלא במצות ראיית פניס: **רבי יוחנן אמר ראייה פניס בעזרה.** כמה פעמים שהוא חפץ בא ומראה עצמו בעזרה ואין צריך להביא קרבן בכל ראייה וראייה: **ראייה פניס בקרבן.** וצריך להביא קרבן על כל פעם ופעם: **בעיקר רגל.** ביו"ט ראשון: **בזבחים.** צריך להביא קרבן בהמה הזבוחים בסכין ולא עולת העוף שהיא נמלקת: **נאמרה חגיגה בגרגר.** למאכל הדיוט: **ונאמרה ראייה בגבוה.** דהא לא ירא פני ראייה דכתיב משמע לצורכי אני שואל: **מה חגיגה האמורה להדיוט בזבחים.** של בהמה דכתיב לא יצין חלב חגי עד בקר (שמות כג) במידי דאית ליה חלב הקרב לגבוה קאמר: **ואין נראין חצאין.** מפרש לקמן (ה): **בחטאות ואשמות.** שלא תחטא ותזקק להביא חטאת ואשם: **מביא רעך.** מביא אוהבך הקב"ה שקרא ישראל רעיס שנאמר למען אחי ורעי (תהלים קכב): **סבר רב יוסף למימר כו'.** דאי לאו הכי מאי אין נראין חצאין דליף מבכל זכורך אי שלא יהיו חצאין עולין מזכורך נפקא שהרי כל הזכרים בכלל זכורך:

ל"ל

[ה] [בילה כ:], [ב] [ע"ר תוספות ב"ב קנד: ד"ה כרס ותוספות בכורות ד: ד"ה אלא], [ג] [ל"ל אושעיא], [ד] [ל"ל ודמין],

הגהות הב"ח

(א) גמ' אבל אמרו חכמים הראייה: (ב) שם בעיקר כתבו אתיביה ר"ל לר"י ר' יוסי בר' יהודה: (ג) שם אתיביה ר' יוחנן לרש לקיס יראה יראה מה תני: (ד) רש"י ד"ה הפאה וכו' אע"פ שיש לפאה שיעור חכמים נתנו בו שיעור: (ה) ד"ה ואין נראין וכו' לקמן הס"ד ואח"כ מה"ד מביא רעך ואח"כ מה"ד ואח"כ מה"ד בחטאות וכו' ואשם הס"ד ואח"כ מה"ד סבר רב: (ו) תוס' ד"ה ר' יוחנן וכו' דכיון דאייתי קרבן בראייה: (ז) בא"ד מתני' בראיית פנים אבל בראיית קרבן יש לו: (ח) בא"ד לא ירא פני ריקם אפילו כל שהוא: (ט) בא"ד דלא מקבלינן מיניה שפי משום בל תוסיף וכו' אם ירא דהא לא פטר וכו' דלא פליג ר' יוחנן וכו' יש לו שיעור היינו יש לו שיעור למטה כדאיתא בירושלמי וכו' שיעור להבאתו:

גליון הש"ם

גמרא כל היכא דאתא. כעין זה שבת דף ג ע"א ועיין בתוספות שם ד"ה אלא אי אתמר:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמרא אף אתם בחנם. נ"ב עי' עוד אחן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש בגמ' דבל כמה דבעי לאתחזויי בעזרה בגרגל מתחזי ומייתי קרבן עולת ראיה וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מרובה אם מועט מן התורה, אבל חכמים אמרו בראיה מעה כסף והחגיגה שתי כסף. מאי הראיון ר' יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה כלומר ביאתו ויציאתו בעזרה כמה פעמים אין לה שיעור. ר"ל אמר ראיית פנים בקרבן. ואמרינן בעיקר הרגל כלומר בתחלת הרגל בעת בואו להקביל פנים בעזרה דברי הכל ראיית [פנים] בקרבן כי פליגי בשאר יומות הרגל וכל עידן דמייתי ועייל כ"ע לא פליגי דמקבלין מיניה כי פליגי היכא דאתא בשאר יומות הרגל ולא אייתי ר' יוחנן אומר עייל דלא צריך לאתויי כל זמן דעייל ור' שמעון בן

[ו] גמ' אבל אמרו חכמים הראייה: (ז) שם בעיקר כתבו אתיביה ר"ל לר"י ר' יוסי בר' יהודה: (ח) שם אתיביה ר' יוחנן לרש לקיס יראה יראה מה תני: (ט) ד"ה ואין נראין וכו' לקמן הס"ד ואח"כ מה"ד מביא רעך ואח"כ מה"ד בחטאות וכו' ואשם הס"ד ואח"כ מה"ד סבר רב: (י) תוס' ד"ה ר' יוחנן וכו' דכיון דאייתי קרבן בראייה: (יא) בא"ד מתני' בראיית פנים אבל בראיית קרבן יש לו: (יב) בא"ד לא ירא פני ריקם אפילו כל שהוא: (יג) בא"ד דלא מקבלינן מיניה שפי משום בל תוסיף וכו' אם ירא דהא לא פטר וכו' דלא פליג ר' יוחנן וכו' יש לו שיעור היינו יש לו שיעור למטה כדאיתא בירושלמי וכו' שיעור להבאתו:

הגהות הש"ס

גמרא כל היכא דאתא. כעין זה שבת דף ג ע"א ועיין בתוספות שם ד"ה אלא אי אתמר:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמרא אף אתם בחנם. נ"ב עי' עוד אחן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש בגמ' דבל כמה דבעי לאתחזויי בעזרה בגרגל מתחזי ומייתי קרבן עולת ראיה וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מרובה אם מועט מן התורה, אבל חכמים אמרו בראיה מעה כסף והחגיגה שתי כסף (חולין קלז:).

רבינו חננאל

דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון כו'. א"ר יוחנן בא ר' אושעיה ברבי ולימד הראיון אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה. אבל חכמים אומרים הראיה מעה כסף וחגיגה שתי כסף. מאי הראיון ר' יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה כלומר ביאתו ויציאתו בעזרה כמה פעמים אין לה שיעור. ר"ל אמר ראיית פנים בקרבן. ואמרינן בעיקר הרגל כלומר בתחלת הרגל בעת בואו להקביל פנים בעזרה דברי הכל ראיית [פנים] בקרבן כי פליגי בשאר יומות הרגל וכל עידן דמייתי ועייל כ"ע לא פליגי דמקבלין מיניה כי פליגי היכא דאתא בשאר יומות הרגל ולא אייתי ר' יוחנן אומר עייל דלא צריך לאתויי כל זמן דעייל ור' שמעון בן

[ז] גמ' אבל אמרו חכמים הראייה: (ח) שם בעיקר כתבו אתיביה ר"ל לר"י ר' יוסי בר' יהודה: (ט) שם אתיביה ר' יוחנן לרש לקיס יראה יראה מה תני: (י) ד"ה ואין נראין וכו' לקמן הס"ד ואח"כ מה"ד מביא רעך ואח"כ מה"ד בחטאות וכו' ואשם הס"ד ואח"כ מה"ד סבר רב: (יא) תוס' ד"ה ר' יוחנן וכו' דכיון דאייתי קרבן בראייה: (יב) בא"ד מתני' בראיית פנים אבל בראיית קרבן יש לו: (יג) בא"ד לא ירא פני ריקם אפילו כל שהוא: (יד) בא"ד דלא מקבלינן מיניה שפי משום בל תוסיף וכו' אם ירא דהא לא פטר וכו' דלא פליג ר' יוחנן וכו' יש לו שיעור היינו יש לו שיעור למטה כדאיתא בירושלמי וכו' שיעור להבאתו:

גליון הש"ם

גמרא כל היכא דאתא. כעין זה שבת דף ג ע"א ועיין בתוספות שם ד"ה אלא אי אתמר:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמרא אף אתם בחנם. נ"ב עי' עוד אחן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש בגמ' דבל כמה דבעי לאתחזויי בעזרה בגרגל מתחזי ומייתי קרבן עולת ראיה וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מרובה אם מועט מן התורה, אבל חכמים אמרו בראיה מעה כסף והחגיגה שתי כסף (חולין קלז:).

רבינו חננאל

דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון כו'. א"ר יוחנן בא ר' אושעיה ברבי ולימד הראיון אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה. אבל חכמים אומרים הראיה מעה כסף וחגיגה שתי כסף. מאי הראיון ר' יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה כלומר ביאתו ויציאתו בעזרה כמה פעמים אין לה שיעור. ר"ל אמר ראיית פנים בקרבן. ואמרינן בעיקר הרגל כלומר בתחלת הרגל בעת בואו להקביל פנים

[ח] דברי רבינו אלו אינם עולים לפי סוגיית הגמ' ואולי דגירסא אחרת היה לו וצ"ע.

[א] **הפאה** [ב] **והבכורים** [ג] **והראיון** [ד] **וגמילות חסדים** [ה] **ותלמוד תורה** א"ר יוחנן כסבורין אנו לומר הראיון אין לו שיעור למעלה אבל יש לו שיעור למטה עד שבא ר' אושעיא ברבי ולימד הראיון [ו] אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה [ז] אבל (ח) חכמים אומרים הראייה מעה כסף והחגיגה שתי כסף מאי הראיון רבי יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה וריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן [ח] בעיקר הרגל כולי עלמא לא פליגי דראיית פנים בקרבן כי פליגי בשאר יומות הרגל כל היכא דאתא ואייתי כולי עלמא לא פליגי דמקבלינן מיניה כי פליגי דאתא ולא אייתי דר' יוחנן סבר ראיית פנים בעזרה דכל אימת דאתי לא צריך לאתויי ריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן דכל אימת דאתי צריך לאתויי איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן [1] ולא יראו פני ריקם אמר ליה בעיקר הרגל איתיביה ולא יראו פני ריקם בזבחים אתה אומר בזבחים או אינו אלא בעופות ומנחות ודין הוא נאמרה חגיגה להדיוט ונאמרה ראייה לגבוה מה חגיגה האמורה להדיוט זבחים אף ראייה האמורה לגבוה זבחים ומה הן זבחים [ט] עולות אתה אומר עולות או אינו אלא שלמים ודין הוא נאמרה חגיגה להדיוט ונאמרה ראייה לגבוה מה חגיגה האמורה להדיוט בראוי לו אף ראייה האמורה לגבוה בראוי לו [ו] וכן בדין שלא יהא שולחנך מלא ושולחן רבך ריקם א"ל בעיקר הרגל איתיביה (ז) ר' יוסי בר' יהודה אומר שלש רגלים בשנה נצטוו ישראל לעלות ברגל בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ואין נראין חצאין משום שנאמר [2] כל זכורך ואין נראין ריקנים משום שנאמר ולא יראו פני ריקם א"ל בעיקר הרגל איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש (ח) יראה יראה מה אני בחנם [א] אף אתם בחנם [3] אלא [ט] כל היכא דאתא ולא אייתי דכולי עלמא לא פליגי דעייל ומתחזי ונפיק כי פליגי דאתא ואייתי רבי יוחנן דאמר ראיית פנים בעזרה הוא דאין לה שיעור הא לקרבן יש לה שיעור וריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן [3] דאפילו קרבן נמי אין לו שיעור איתיביה [3] הוקר רגלך מבית רעך התם בחטאות ואשמות כדרבי לוי דרבי לוי רמי כתיב הוקר רגלך מבית רעך וכתיב [4] אבא ביתך בעולות לא קשיא כאן בחטאות ואשמות כאן בעולות ושלמים תניא נמי הכי הוקר רגלך מבית רעך בחטאות ואשמות הכתוב מדבר אתה אומר בחטאות ואשמות או אינו אלא בעולות ושלמים כשהוא אומר אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי הרי עולות ושלמים אמור הא מה אני מקיים הוקר רגלך מבית רעך בחטאות ואשמות הכתוב מדבר: ואין נראין חצאין כו': סבר רב יוסף למימר מאן דאית ליה עשרה בנים לא ליסקו האידנא חמשה ולמחר חמשה

א"ל

דין הוא שיש לו שיעור בהבאתו אי בעי מייתי אי מקבלינן מיניה או לא ומיהו לפי לשון הירושלמי לא ידענא היכי מוקי לה מתני' דראיית פניס בעזרה ולא בקרבן משום שיש לה שיעור כרבי יוחנן והא חשיב פאה שיש לה שיעור למטה ושמא דאיבעי לישבו למתני' כדברי הכל אף כתנא דאמר פאה אין לה שיעור לא למעלה ולא למטה ומתוקמא דראיית פניס לחוד לרבי יוחנן כן נראה לי הפירוש דהך שמעתתא:

מביאין

בכל יום ולהביא חטאת ואשם וכדר' לוי דאמר כתוב אחד אומר אבוא ביתך בעולות וכתוב אחר אומר הוקר רגלך מבית רעך ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתב הוקר רגלך בחטאות ואשמות. תניא נמי הכי כשנוא

כז א מיי' פ"ח מהל' מתנות עניים הלכה טו סמג לאוין רפד:

כח ב מיי' פ"ב מהל' כלכלה יח סמג עשין קלח:

כט ג מיי' פ"ח מהלכות חגיגה הלכה ב סמג עשין רכה:

ל **ד** מיי' פי"ד מהלכות אבל הלכה ח:

לא ה מיי' פ"ח מהל' ת"ת הלכה י טוש"ע י"ד סי' רמו סעיף ג:

לב ו ז מיי' פ"ח מהל' חגיגה הלכה ב:

לג ח ט מיי' שם הל' ח:

לד י כ מיי' שם הל' ב ופ"ב שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם:
שמות כג טו
2. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם:
דברים טז טז
3. הוֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ:
משלי כה יז
4. אָבוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי:
תהלים סו יג

רבינו חננאל (המשך)

לקיש [אומר] לא עייל אלא אי מייתי קרבן בהדיה. ומותיב ר"ל והכתיב ולא יראו פני ריקם. ופריק ר' יוחנן ההוא בעיקר הרגל כי קאמרינן דלא צריך היכא דאייתי בעיקר הרגל ולא אייתי בשאר יומות הרגל. איתיביה לא יראו פני ריקם בזבחים אתה אומר בזבחים או אינו אלא בעופות ובמנחות ודין הוא נאמרה חגיגה להדיוט ונאמרה ראייה לגבוה כו' ופריק רבי יוחנן ההיא בעיקר הרגל וכן בהא דר' יוסי ב"ר יהודה והדר ר' יוחנן ומותיב ליה לר"ל כתיב יראה וקרינן יראה מה אני בחנם אף אתם בחנם. ופרקינן אלא לעולם בעו לאתויי דהא כתיב ולא יראו פני ריקם [ו] וכל היכא דאתא ולא אייתי אע"ג דעבר כ"ע לא פליגי דעייל בעזרה ומתחזי ונפיק כי פליגי דאתא ואייתי בעיקר הרגל. ר' יוחנן אומר תוב לא מייתי דראיית פנים בעזרה הוא דאין לו שיעור וכל אימת דאתי עייל אבל ראיית קרבן יש לה שיעור וכיון דאייתי אי מייתי אחריתי לא מקבלינן מיניה ומותיב ר' יוחנן והכתיב הוקר רגלך מבית רעך כלומר אל תרבה להראות לו פניך ופריק ר"ל התם בחטאות ואשמות כלומר הזהר בעצמך ואל תחטא אחר אומר הוקר רגלך מבית